

ERDAL AKYAZAN

**BABANI SANA
ŞİKÂYET EDİYORUM**

DESTEK YAYINEVİ: 326
GÜNCEL: 18

BABANI SANA ŞİKÂyet EDİYORUM / ERDAL AKYAZAN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Nisan 2013
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4771-26-4

© Destek Yayınevi
İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul
Tel:(0212) 252 22 42
Fax:(0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/ DestekYayınevi
twitter.com/destekyayinlari

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri
Matbaa Sertifika No: 10614
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8
Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 496 11 11

ERDAL AKYAZAN

**BABANI SANA
ŞİKÂYET EDİYORUM**

Balyoz Davası'nın konusu, 2003 yılında 1'inci Ordu Komutanlığı Karargâhı-İstanbul'da yapılan yasal bir seminerin darbe planlaması olduğu iddiasıdır.

“Eğer ortada bir haksızlık var ve buna karşı çıkmıyorsa,
bu, bizi insan yapan değerlerin ne kadar yozlaştığını gösterir.
Asla haksızlığı yapanların gücüne işaret etmez.”

“Bu kitapta yazılanların tümü gerçektir. Her iddianın kanıtı vardır. Klasör ve sayfa numaraları ile isimler, okuma kolaylığı sağlamak için verilmemiştir. Uydurma olduklarından değil. Dileyen sorar, ben de neyin nerede olduğunu gösteririm. Hem de büyük bir keyifle...”

Erdal Akyazan

İÇİNDEKİLER

Başlarken	13
İlk Soru: Yargıç mı, Süpermen mi?	15
Beterin Beteri Oluyor	21
Sorulması Gerekip Sorulmayanlar	25
97 Kişi	27
Gölcük'teki	
O Meşhur Gömünün Nedeni	29
Yenilmiş Bir Ordu Olsaydık	33
12 Eylül 1980'le Gelen	35
Yargıçlar, Sorgu ve "11 No.lu Cd"	39
Tübitak, Bilirkişi ve Cd'nin Dna'sı	45
Yargı ve İnsan	49
Sahtecilik Örnekleri	57
Sahtekârlık Çok Basit Aslında	65
Beşiktaş Adliyesi ve Hukuk	71
Demokrasi Düşmanlarının	
Demokratik Haklardan Yararlanması ve... ..	75
Şu Meşhur Liste.....	81

Delil Karartma Tehlikesi ve	
Katalog Suç.....	83
Hukuk ve Kanuna Dair	85
Yargılamanın Amacı ve Maddi Gerçek.....	89
Sürekli Okumayan ve Araştırmayan	
Hukukçuların Hukuku	91
Osmanlı Hukuku mu,	
Hun Hukuku mu, Çağdaş Hukuk mu?	95
Bilgiyle mi Yargılanıyoruz?	99
Attığı İmzanın Arkasında Duranlar	103
Makyajlı Dgm’de Sayısal Veriler, Cd’ler	105
Tübitak Raporu	109
Sahteciliğin Daniskası da Olur	115
Türkçe Katliamı ve Anadil	117
Tutuklu, Hükümlü ve Sevgiliye Dair	123
Uyum ve Kopuş Davaları	129
Dedemden Mirastır,	
Biz 100 Yıldır Cumhuriyet’i Savunuruz	133
“Darbe Provası” Seminer	141
İftira, İroni ve Ordunun Yanlıları	149
Balyozun Kilosu ve Yargısı	155
Şenlikli Sahtekârlıklar Kumpanyası	159
Sahte, Saçma ve Bir de Alçakça	165

“Zayıf İhtimalle Sahte” mi?	173
Gökten İnternete Düşen Ses Kayıtları	175
“Darbe Provası” Seminer	177
Tablo Zengin, Maşallah	181
Oraj ve Suga Komediileri	185
Hukuk, Matematik ve	
“Darbeye Teşebbüs”	189
“Gölcük Gömü Macerasına” Devam	197
Talihsiz Yorumlar Galerisi	201
Zor Dava, Zor Soru	205
Etik, Bilirkişi, Cd’ler	209
Devrilen Çam:	
Masumiyetini Kanıtlamak	215
Normlar Hiyerarşisi:	
Kuralların Astlığı Üstlüğü	221
Eğitimsiz Yargı ve Kazançlarımız	227
Büyük Döküm	233

BAŞLARKEN

Sizleri tanımıyorum. Aslında babalarınızı da tanımıyorum. Sadece onların işlerini nasıl yaptıklarını biliyorum. Sizler babalarınızı doğal olarak tanıyorsunuz. Peki, onların işlerini nasıl yaptıklarını biliyor musunuz? Babalarınızın işi sizi ilgilendirmiyor mu? Biraz daha düşünün lütfen, ilgilendirmiyor mu?

“İlgilendirmiyor canım...” diyorsanız o zaman şunu da kabullenmeniz gerekir: Babalarınız, sözgelimi, kiralık bir katil ya da uyuşturucu taciri olsaydı da onun işiyle ilgilenmezsiniz. Öyle mi? Şimdi de, “Ama bu aynı şey değil ki, senin söylediğin şeyler suç” mu diyorsunuz? Peki... Suç hukuka aykırı bir davranış mıdır? Bence evet. Sizce? Eğer babalarınızın yaptıkları da hukuka aykırı ise sizce babalarınız yine de doğru iş yapıyor olabilir mi?

Olamaz diyorsanız okumaya devam edin. Nasılsa istediğiniz yerde bırakabilirsiniz okumayı. Eğer okumayı bırakırsanız bu benim haklılığımı tahammül edememenizden olacak. “Bana ne kardeşim, ben babamı seviyorum” diyorsanız, hiçbir itirazım yok. Babalarınızla aranızdaki sevgi ilişkisine girecek değilim. Ancak o çok sevdiğiniz, onun da sizi çok sevdiğinden emin olduğum babalarınızın yaptığı işlerin pek de hukuki olmadığını bilin. Bunu ısrarla ve bilerek yaptığını da bilin. Babalarınıza sorduğum ama cevabını alamadığım “Neden peki?” sorusunun yanıtını siz belki alabilirsiniz.

Ama sanmıyorum. Hukuk dışı olan hukukla açıklanabilir mi? O halde hukuk dışı olana göre açıklama yapmak yerine o hukuksuzluğun nereden kaynaklandığını açıklamak gerekmez

mi? Eğer okumaya devam ederseniz babalarınızın yargılamaları sırasında sorulan sorulara cevap vermediğini göreceksiniz ve bundan fazlasıyla rahatsız olacaksınız. Ben sorularıma cevap alamadım. Babalarınızı da bu nedenle size şikâyet ediyorum. Okuyun ve çok sevdiğiniz babalarınızın işini, yani adaleti nasıl dağıttığını görün. Sonra yine onu sevmeye devam edersiniz...

Onlar yasaları bilmiyorlar mı? Tabii biliyorlar. “O halde?” diyorsunuz değil mi? Babalarınız, hukuka aykırı davranışları yasaları bilmediğinden sergiliyor değil ki. Yasaları bildiği halde uygulamıyor. Bu çok daha vahim bir durum. Bilinmiyorsa bir şekilde bilinmesini sağlarsınız, anlatırsınız, açıklarsınız sorun çözülür. Ama ya bilinmesine rağmen uygulanmıyorsa? O zaman ne yaparsınız? Sorun bakalım, ne diyecekler.

Sizin “Balyoz” diye bildiğiniz davanın aslı var mıdır, varsa nedir, her şey koca bir yalan mıdır, yoksa ben gerçekten terörist miyim gibi konulara girmeyeceğim. Çünkü amacım bunları irdelemek değil. Ama size şunu rahatça söyleyebilirim: Ben babalarınızdan bile daha masumum. “Hadi canım sen de, saçmalama!” diyorsanız, okumayı bırakın. Onların hiç yanlış yapmayacağına olan inancınızın heyecanı ile onları sevdiğinizi söyleyin. Ama ya ben gerçekten masumsam ve babalarınız bizleri yargılamakta hukukun dışına bilerek çıktığıysa?

O zaman kocaman bir yalana inanmış ve sevginizin, sağlığı bile tartışılır hale gelmiş olmayacak mı?

Okursanız öğreneceksiniz.

Yargıçlarımızın nasıl adalet dağıttığına siz kendiniz karar vereceksiniz.

Ben zaten biliyorum...

Erdal Akyazan
Aralık 2011, Silivri

İLK SORU: YARGIÇ MI, SÜPERMEN Mİ?

Dilerseniz önce “iddianame” ile başlayalım. Kimilerinizin babası yargıç kimilerinizin ise savcı, bunu biliyorum. İddianameyi savcı hazırlar, onu da biliyorum. Ama o iddianameyi bir yargıç kabul etmediği sürece savcının yazdıkları “ev ödevlerimiz” kadar anlamlıdır. Ev ödevlerini küçümsemiyorum. Ancak ona öğretmenin verdiği not sadece ve en fazla karneyi etkiler. İddianameye notu babalarınız verir. “Geçer” derse benim karnemi değil, ailemle, çocuklarımla, tüm sevdiğimle, hatta bu ülkeyle birlikte hayatımı etkiler. Etkiledi de...

Yargıçlar, savcıların kendilerine verdiği iddianameleri neye göre kabul veya reddeder biliyor musunuz? İddianameyi ekleriyle birlikte “inceler” ve kabaca bir kanaat oluştururlar kendilerince. “Bu dosyada mahkûmiyet, beraattan daha muhtemel gözüküyor” derlerse iddianameyi kabul ederler. Tersisi durumda veya eksiklik olması halinde de reddederler. Dikkat edin yasa “okur” demez “inceler” der. Yani yasaya göre babalarınız gazetede burç okur gibi iddianame inceleyemezler.

Bakalım bizim davada bu inceleme nasıl oldu?

Savcı olan babalarınız, bir iddianame hazırladı ve yargıç olan babalarınıza sundu. Dediler ki, “Biz buradaki adamların suç işlediğini düşünüyoruz, delilleri topladık, onları da sunuyoruz, incele, kabul et ve yargılamaya başla!” Savcı babalarınızın hazırladığı dosya kaç sayfa idi biliyor musunuz? 60.000 sayfa. Yargıç babalarınız bu dosyayı aldı “13” günün sonunda, “İnceledik, bunlar bizce de muhtemelen suç işlemiş, kabul ettik” dedi.

“Eee, ne var bunda?” diyeceksiniz sanırım.

Şu var: Yargıç babalarınız 13 gün boyunca hiç yemek yemese, hiç çay içmese, hiç banyoyu kullanmasa ve hiç uyumasa, durmadan dosya okusa, günde 4.615 sayfa incelemiş olur. Günde 4.615 sayfa ve hiç durmadan... Okumayacak, inceleyecek. Sizce gerçekten günde 4.615 sayfa incelemişler midir? Öğretmen günde 50 sayfa “okuma” ödevi verdiği aklınızdan geçirdiklerinizi ne çabuk unuttunuz? Onlar günde 4.615 sayfa incelemişler. “Baba, gerçekten böyle mi?” diye sormak ister misiniz?

Bence sormayın, üzmezin babalarınızı. Bilmiyordunuz değil mi? Babalarınızın günde 4.615 sayfayı incelediğine inanıyorsanız sorun yok. Ama şüpheniz varsa, ki benim var, bunun ne anlama geldiğini bir düşünün lütfen. Eğer onlar yasanın istediği gibi “düzgün” bir inceleme yapmadan iddianameyi kabul ettilerse, bu, hukuka uygun olabilir mi? Eğer olamazsa, bu, benim haksızlığa uğradığım anlamına gelmez mi? Peki, babalarınızın asıl işi benim haksızlığa uğramama engel olmak değil mi? İnsan incelemeyeceği ya da tam olarak inceleyemediği belgelere dayanarak da adalet dağıtıyor olabilir mi? Bence olamaz. Bir de babalarınıza sorun isterseniz bakalım onlar ne diyecekler ya da bir şey diyebilecekler mi?

Mahkeme başkanının durumu ise daha ilginç. Başkan ilk duruşmadan “2” gün önce atandı. İddianameyi kabul edenler arasında o yoktu, ama atandıktan sadece “2” gün sonra kürsüye çıkıp yargılamayı başlattı. Sizce bir yargıç kürsüye çıktığında dosyayı biliyor mu olmalıdır, yoksa bilip bilmemesi çok da önemli değil midir? Siz yargılanan sanık olsanız, sizi yargılayan hâkimin dosyayı incelemiş olmasını mı istersiniz, yoksa bu umurunuzda bile olmaz mı?

Peki, “2” günde 60.000 sayfa nasıl incelenir? Günde

30.000 sayfa incelenebilir mi? İncelenemezse, babalarınız beni yargılamaya başladığında dosyayı bilmiyor demektir. Sizce bu hukuka uygun bir durum mu?

Şimdi, “Babam ne yapsın ki?” diyeceksiniz muhtemelen. Peki, benim günahım ne? Sizce, babalarınız, “Dosyayı incelemeden kürsüye çıkmam” deseydi, zorla, “Hayır çıkacaksın, çık idare et, zamanla öğrenirsin dosyayı” mı derlerdi? Gördünüz mü, yargılama ne kadar hukuka uygun şekilde başlamış...

Neyse, yargıç babalarınız iddianameyi “inceledikten” sonra kabul ettiler. Bu önemli, çünkü artık iddianame onların oldu ve savcı babalarınızın sorumluluğu soruşturma açısından bitti. Kabul edildiği de bir yazıyla herkese bildirildi. Buna “Tensip Zaptı” diyorlar. Bu zabıtle yargıç babalarınız toplam 196 sanığın 102’si hakkında “Yakalama Kararı” da aldı. Yani, “O 102 kişiyi yakalayın!” dedi polise, jandarmaya.

Şimdi bırakalım hukukun ince yorumlarını ve yasaların açıklarını bir yana ve düşünelim. Siz kimi yakalarsınız? Kaçanı değil mi? Kaçan var mı? Yok. Adam, Yeni Zelanda’dan, Hırvatistan’dan, Belçika’dan çıkıp geliyor, siz, “Kaçak bunlar!” diye yakalama emri çıkarıyorsunuz. Vazgeçtim hukuktan, bu sizce mantıklı mı? Değilse, nasıl hukuki olabilir?

Sonra, babalarınız neden 102 kişinin yakalanmasını istedi sizce? İlginç bir ayrıntı daha vereyim. Yargıç babalarınız salonda oturan bazıları için bile yakalama kararı verdi. Salonda olan, tutuklanır. Yakalama kararı, adı üstünde o an orada olmayan için çıkarılır. Ayrıntılarda kaybolmayalım isterseniz. Yargıçlık yapan babalarınız bazı hukuki “gerekçeler” yazdılar ve yakalama istediler. Ama o gerekçeler hukuki değildi. Şimdi, “O senin görüşün!” diyeceksiniz. Hayır, benim görüşüm değil. Çünkü itirazlar yapıldı ve babalarınızın

verdiği kararı bir diğer mahkeme kaldırdı. Böylece yakalama kararının hukuka aykırı olduğu mahkeme kararıyla tescil edilmiş oldu. Ve 102 kişi serbest kaldı.

Kimseyi hukuki kavramlar içinde boğmak istemiyorum ama yalın ve kabaca da olsa bir konuya değinmem gerektiğini düşünüyorum. Bir mahkeme kararı için artık hukuken yapılabilecek bir şey kalmadıysa o karar “şeklen” kesinleşir. Şeklen kesinleşen kararların büyük bölümü de “maddi anlamda gerçeklik” kazanır. Yani o karar artık herkes için gerçektir. Siz kabul etseniz de etmeseniz de... İnanmadıysanız babalarınıza sorun. Muhtemelen, “Evet, ama...” diye başlayıp bir sürü laf edecek, ama hiçbir şey söylemeyecektir. Galileo'nun dediği gibi: “Keşfedildiğinde gerçekleri anlamak kolaydır, zor olan gerçeği keşfetmektir.” Malum, onu da gerçeği söylüyor diye mahkûm etmişlerdi.

Madem iddianamenin sorumluluğu tensip ile birlikte yargılara geçmiş oldu, o halde bu konu üzerinde durmaya devam edelim. Yasa diyor ki: “Savcı sanığın hem lehine olan delilleri toplar hem de aleyhine olanları.” İnanmıyorsanız sorun. Bu delil konusuna sonra uzun uzun değineceğim. Yani delil var mıdır, yok mudur tartışmasına şimdi girmeyeceğim. Delil konusu önemli. Çünkü bir şeyin delil olabilmesi için bazı şartlar var. Çünkü deliller çok çeşitli olabiliyor. Çünkü delilin nasıl elde edildiğine de bakmak lazım. Ama ilk ağızda merakınızı gidereyim: Ortada aleyhte delil filan yok. “Amma yaptın canım, bu kadar da değil” mi diyacaksınız? Demeyin. Deme-
yin çünkü size ileride ortada delil olmadığını gösterdiğimde mahcup olursunuz. Demeyin ve okumaya devam edin. Ya da deyin ve birilerinin utancına siz de ortak olun.

Peki, lehte, yani benim bu atılı suçu işlemediğime dair ka-